

DOBRO DOŠLI U LURSKU PEĆINU PEGGAU, U NAJVEĆU AUSTRIJSKU PEĆINU S PODZEMNIM POTOKOM

Otkriće pećine 1. travnja 1894 :

Pećinu je otkrio talijanski speleolog Max Brunello. Proučavanje je započelo sa područja Semriacha jer je voda blokirala ulaz iz Peggau-a (nivo vode je tek 1913 uz pomoć odvodnog kanala spušten za 7m). Poslije velikih kiša, 29. travnja 1894. sedmorica speleologa su bila zatvorena u pećini, spašeni su tek poslije 9 dana uz pomoć velike akcije za spašavanje u kojoj je sudjelovalo više od 1000 ljudi.

Uredjivanje pećine:

Pećina ima dva ulaza: Pećina Peggau i Semriach (one su poslovno odvojene: Lurska pećina Peggau je udruga dok je Semriach pod privatnom upravom).

Za prvi prolaz kroz pećinu, 13 veljače 1935. je za 6 km trebalo 18 sati.

Nakon 20 godišnje gradnje Lurska pećina je 1957. otvorena za grupne posjete do Semriach-a, koje su trajale 3-4 sata. Poslije poplave stoljeća 1975. (10 m³ / s) svi uredjeni putevi su razoreni.

Nastajanje pećine:

Prilikom razdvajanja planina nastale su pukotine i pećinske praznine. Kroz te otvore voda je zbog sile teže mogla prodirati u kameni kompleks. Tražeći crtu najmanjeg otpora voda je izabrala veoma vijugavi i često puta cik-cak put. Kroz puno milijuna godina voda je noseći sa sobom pjesak i kamenje isprala podzemne hodnike, koji su se tako raširili u dalekosežne pećinske sustave.

U Austriji postoji oko 10000 pećina, samo u Štajerskoj 4500, ali je samo 25 pećina otvoreno za posjetitelje.

Kako nastaju stalagmiti:

Voda kroz pukotine prodire u unutrašnjost zemlje i iz kamena izdvaja sitne djeliće.

Kad dospije na strop pećine počinje kapati, u trenutku kad sila teže prevlada sposobnost zadržavanja na stropu. U tom procesu sitni djelići kamena se talože na stropu

Grupne posjete:

Kratko razgledavanje oko 1 sat u kojem se prodje 1 km sustava. Svugdje je električna rasvjeta.

Preporučuje se topla odjeća jer je u pećini temperatura oko 10° C a vlažnost zraka oko 95%.

Zimi su moguća i duga razgledavanja koja traju oko 5-7 sati.

A8120 Peggau Lurgrottenstr. 2, Tel. i fax: 0043 3127 2580

Internet: <http://www.lurgrotte.com>

Vodic kroz spilju:

1. Opće: Temperatura u spilji je zimi i ljeti +10°C, vlažnost 97% temperatura vode 8-10°C. U vodi se nalaze rakovi koji su 2 cm dugi. U spilji se mogu naći paukovi i drugi insekti, sisfimi različitih vrsti ca.460 komada u vremenu od Okt.-Mai. Iz jedne pukotine izvire potok i proteže se duž Peggau 1,8km, porijeklo vode do danas nije jasno.
2. Kroz sirom otvoren ulaz ulazi se u lursku pecinu. Zbog potoka (Schmelzbach) istraživanje iz Peggau je bilo jako otežano.
3. Poslije ulaza u spilju, na putu prema kamenom mostu nalazi se originalan medvjedi kostur ca. 20000 godina star kostur je iz spilje i okoline Peggau.
4. Na zidovima prvog stalakita mogu se primjetiti „Strudeltöpfe“, male rupe i karre koje nastaju kombinacijom proticanja vode i mljevenjem pjeska. Stijena je stara između 400-350 Milijuna godina(iz doba Devona).
5. Baldahin je formiranje sintera, iz različitih materijala željeza, blei, mangana u sarenim bojama. Jedne stepenice vode u marmor prolaz. Dosta upadljivo se izdvaja bijelo- zuta Bänderung plavo-sivog kalkkamina. Ruke su od „Tima Ulricha“ umjetnika u nadi da ruke srastu.
6. Kroz dva tunela se dolazi u spilju „halupobjednika“. Istraživaci Peggau i Semriacha su zajedno pronašli prolaz 1924 i u velikom prostoru koji se nalazi u spilji zajedno proslavili.
7. Ispod neba kroz tanke, prozirane sinterröhren (za 1cm trebaju op.80-100 godina) pogled vodi na „3 Zinnen“ ime su dobili po 3 vrha iz Juznogtilora.
8. Put nas vodi pored zvona. U ovom prolazu su snimani filmovi (Komisar Rex, Tom Turbo...)
9. Dalje do „Tirolerhut“ (Tirolski sesir)
10. Dole u kisnompredjelu voda je 10-40 l/sec. I op.8-10 na površinu tkz. „Angerleitenschwinde“ prostor s vodom u kojem se mogu naći mali rakovi
11. Princ (vrhovi su izgledali kao krone) je sa 3,7m i težinom od op.3 tone najveći i samostalni drzeci stalaktit u prvom kilometru.
12. Poslije 1000m završava električno osvjetljeni dio. Put vodi kroz 20m dubok krokodilski saht nazad.
13. Drugi dio još 1km se samo uz pomoć LED – ili sa Karbidlampama prolazi. Prolaz do Semriacha skoro 6km više nije moguć